A francia kertek, vagy más néven "francia barokk kertek" (jardin à la française), a 17. században alakultak ki, és a Versailles-i kastély kertjével érték el csúcspontjukat. A francia kertstílus legnagyobb mestere André Le Nôtre volt, aki XIV. Lajos francia király udvari kerttervezője lett, és Versailles mellett számos híres kertet tervezett.

Fő jellemzők

A francia kertek megtervezését szigorú geometriai rend, szimmetria, és tengelyes elrendezés jellemzi. Céljuk az volt, hogy az ember uralja a természetet, így a kert is a királyi hatalmat és dicsőséget szimbolizálta. A főbb jellemzők a következők:

1. Szimmetria és tengelyek: A kert központi tengelye gyakran a kastélytól indul és messzire nyúlik, hogy optikailag nagyobb teret adjon. A tengelyek mentén szimmetrikusan helyezkednek el az egyes részek.

2. Parterek: A parterek szabályosan elrendezett ágyások, amelyek geometriai mintákat alkotnak. Az alacsony sövényekkel határolt partereket gyakran színes virágok és apróra nyírt növények díszítik.

3. Sövénylabirintusok és bukszusok: A kerteket gondosan nyírt sövények és bokrok határolják, melyek jellegzetes geometriai formákat követnek.

4. Vízi elemek: A kert központi eleme gyakran egy hatalmas szökőkút vagy mesterséges tó. A vízi elemek egyensúlyt teremtenek, és tükrözik a kert szimmetriáját.

5. Szobrok és szökőkutak: Az antik mitológiából ihletett szobrok és szökőkutak kiemelt szerepet kapnak, hogy díszítsék a tengelyeket és a partereket.

Híres francia kertek

LIVEWORKSHEETS

Versailles-i kastély kertje: A legismertebb francia kert, amely a stílus csúcsát képviseli.

Vaux-le-Vicomte kertje: Le Nôtre egyik első nagyobb munkája, amely mintául szolgált a versailles-i kertek számára.

Chantilly kertje: Finomabb, kevésbé monumentális, de szintén a barokk stílusú kert, amely követi a francia kertművészet alapelveit.

A francia kertek ma is nagy hatással vannak a tájépítészetre, és a mai napig híresek elegáns, szabályos formáikról és pompás kialakításukról.

LIVEWORKSHEETS